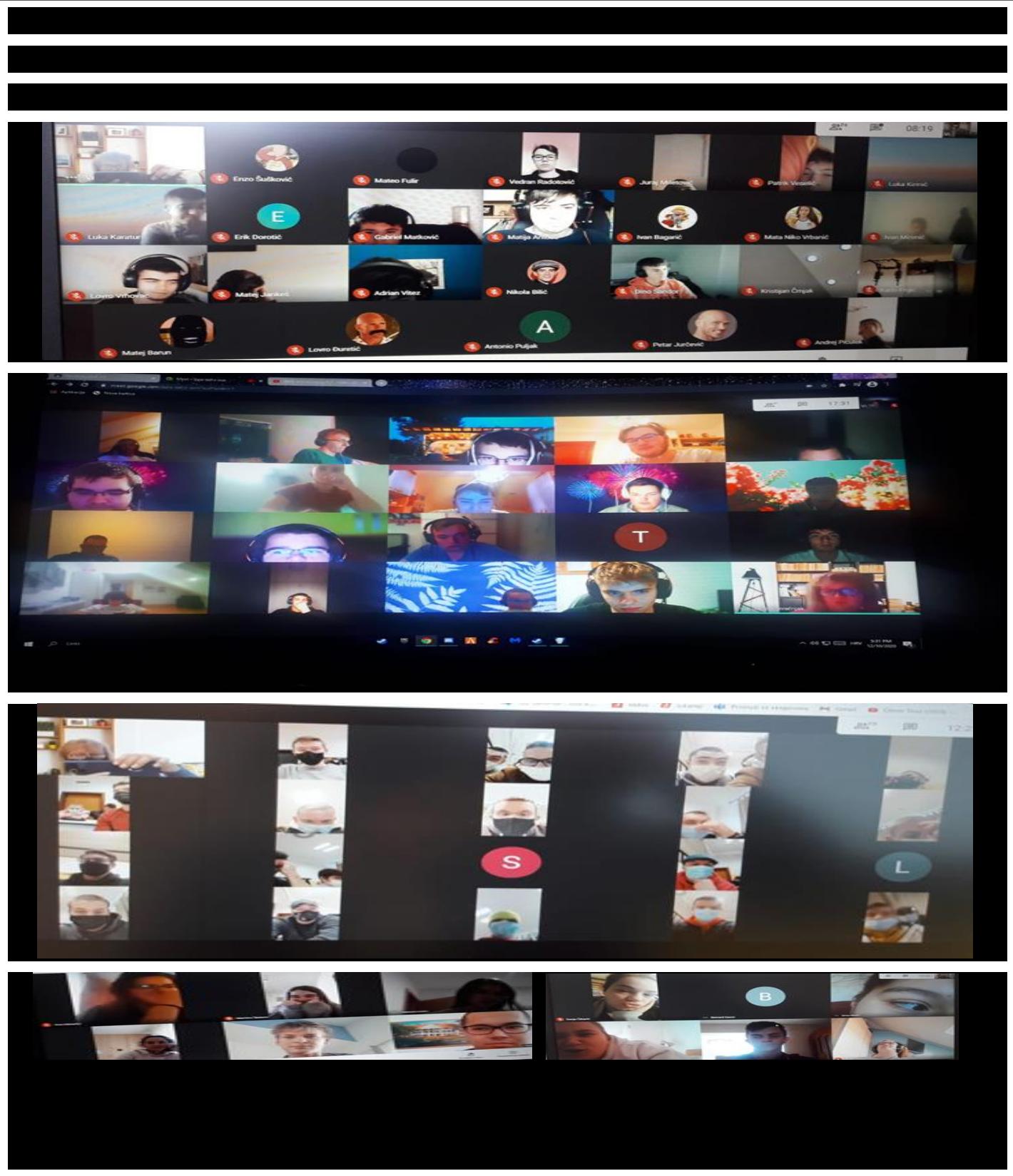

Struk VG

Školski list Srednje strukovne škole Velika Gorica

Siječanj 2021. šk. god. 2020. / 2021.

Sadržaj

- Energetska obnova škole
- Naša škola izabrana za Centar izvrsnosti!
- Priznanje za rad na temi „Kako postati zeleni potrošač?“
- Na putu za dobivanje oznake kvalitete (European Solidarity Corps)
- Međunarodni dan srednjoškolaca
- Dan sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje
- Erasmus+: „My Granny's Dishes“
- Erasmus+: „Education Accessed with Games“
- Kvizomanija u našoj školi
- Božić online
- Božićna donacija školskog volonterskog kluba
- Novo normalno iz perspektive učenika
- Moj grad noću
- Optimističan završetak:

Može li se ljubav kupiti novcem?

Ne komentirajte druge ljudе!

Srećа

Dragi čitatelji!

Novo normalno stanje nije obeshrabrilo život škole. Normalno je novo, ali je ipak normalno. Znači da je normalno da škola funkcioniра i odolijeva nedaćama koje su pogodile doista neobičnu godinu 2020. U ovim su novinama zabilježene aktivnosti koje su se odvijale u prvom polugodištu školske godine 2020./ 2021. Unatoč pandemiji i prelaskom na online nastavu, sprovodile su se razne aktivnosti – na veselje učenicima i nama. Doduše, neke su se aktivnosti usporile, neke se uopće nisu mogle realizirati, ali ipak ih je bilo. Manje je više, kažu. Nije bitna kvantiteta. A o kvaliteti naših aktivnosti prosudite sami, čitajući ove novine.

Urednica:

Sanja Cmrečnjak, prof. hrvatskoga jezika

Tehnička korektura:

Nataša Sirković, dipl. ing. elektrotehnike

Suradnici:

Nikica Repač, dipl. ing. politehničke

Ljiljana Vidaković, prof. njemačkog i ruskog jezika

Marija Huzjak-Šaban, prof. engleskog i francuskog j.

Vesna Begić, prof. hrvatskoga jezika

David Sirovan, 4.f

Elma Mašić, 3.d

Sanja Čibarić, 3.d

Školske novine na web stranici:

<https://drive.google.com/file/d/1RI2tqPNE3-Pr0iXxezeGCQGtB1zIhKY/view>

Facebook stranica škole:

<https://www.facebook.com/strukovna>

Obnova školske zgrade

Energetska obnova školske zgrade još je uvijek u tijeku. Ukupna vrijednost projekta iznosi 30.817.443,78 kuna, od čega polovicu iznosa financira Europski fond za regionalni razvoj, a drugu polovicu Zagrebačka županija. Završetak radova predviđen je za veljaču 2021. godine, no pitanje je hoće li to biti realizirano, s obzirom na nepredviđene poteškoće koje su pogodile, kako cijeli svijet, tako i našu zemlju (pandemija, potres). Projekt obnove sadrži kombinaciju građevinskih, strojarskih i elektrotehničkih mjera koje će rezultirati korištenjem obnovljivih izvora energije i velikim uštedama energetskog ulaganja. Uz ostvarene finansijske koristi uštedom energetskog ulaganja, smanjenjem emisija CO₂, omogućiti će se kvalitetnije provođenje djelatnosti odgoja i obrazovanja, povećati će se ugoda boravka učenicima, djelatnicima i ostalim korisnicima te značajno doprinijeti očuvanju okoliša smanjenjem štetnih stakleničkih plinova. Realizacijom planiranih kombiniranih mjera energetske učinkovitosti, Zgrada će iz trenutnog energetskog razreda D, prijeći u A razred.

Operativni program
**KONKURENTNOST
I KOHEZIJA**

Europska unija
Zajedno do fondova EU

Projekt je sufinancirala Europska unija iz Europskog fonda za regionalni razvoj

NOVA VIJEST!

Srednja strukovna škola Velika Gorica –
Centar izvrsnosti

(Regionalni centar kompetentnosti u strukovnom obrazovanju u strojarstvu)

Prijavom na Natječaj Uspostave infrastrukture regionalnih centara kompetentnosti u strukovnom obrazovanju, kao podrška procesu reforme strukovnog obrazovanja i osposobljavanja, naša škola je, upravo zahvaljujući brojnim kompetencijama, dobila potvrđan odgovor.

Dana 1. srpnja 2020. godine ravnatelj naše škole, Miroslav Antolčić, potpisao je ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava za projekt „Regionalni centar kompetentnosti u strukovnom obrazovanju u strojarstvu – Industrija 4.0“ (KK.09.1.3.01.0018). Radi se o infrastrukturnom projektu u vrijednosti 49.841.778,65 kn, od čega se 30.000.000,00 kn financira iz Europskog fonda za regionalni razvoj, a preostalih 19.841.778,65 kn će osigurati Zagrebačka županija. Nositelj projekta je Srednja strukovna škola Velika Gorica, a partneri u projektu su: Srednja strukovna škola Samobor, Srednja škola Dugo Selo i Zagrebačka županija. U projekt su kao suradnici uključeni: Zrakoplovna tehnička škola Rudolfa Perešina, Hrvatski zavod za zapošljavanje-Regionalni ured Zagreb, Hrvatska gospodarska komora, Hrvatska obrtnička komora-Obrtnička komora Zagreb, tvrtke TEH-CUT d.o.o., ALAS-INFO d.o.o. i Sveučilište u Zagrebu-Fakultet strojarstva i brodogradnje. Trajanje projekta: svibanj 2020. – svibanj 2023. (36 mjeseci).

Regionalni centar kompetentnosti bit će organiziran kao jedinstveni centar izvrsnosti koji će se uspostavljati na tri lokacije: Centar izvrsnosti za CAD/CAM/CNC sustave i aditivne tehnologije bit će uspostavljen kod prijavitelja, Srednje strukovne škola Velika Gorica; Centar za senzoriku, automatiku i obnovljive izvore energije kod partnera, Srednje strukovne škole u Samoboru, a Centar izvrsnosti za robotiku kod partnera, Srednje škole Dugo Selo. Centri izvrsnosti bit će središta tehnološke, pedagoške i andragoške izvrsnosti u sektoru strojarstva za područje Zagrebačke županije, susjedne županije i šire okruženje.

Centri izvrsnosti omogućit će aktivnu praktičnu obuku za učenike, nastavnike i zaposlenike u skladu s potrebama tržišta rada putem izravnog sudjelovanja na regionalnoj razini te omogućiti suradnju sa sličnim centrima u EU. Regionalni centri kompetentnosti (RCK) mjesta su izvrsnosti u strukovnom obrazovanju i osposobljavanju (SOO) u kojima će se provoditi programi redovitog strukovnog obrazovanja, stručnog usavršavanja i cjeloživotnog obrazovanja kao i drugi oblici formalnog i neformalnog obrazovanja (učenje temeljeno na radu, natjecanja i prezentacije znanja i vještina). Sredstva će također omogućiti i povećanje relevantnosti strukovnog obrazovanja kroz poboljšanje uvjeta za stjecanje praktičnih vještina u ciljanim sektorima srednjeg strukovnog obrazovanja s ciljem postizanja veće zapošljivosti učenika srednjeg strukovnog obrazovanja. Ulagat će se u infrastrukturu i opremu. Dodatna vrijednost regionalnih centara kompetentnosti bit će njihova sposobnost provođenja specifičnih, posebno prilagođenih programa za osobe s invaliditetom / učenike s teškoćama.

Škola napreduje, a pitanja tinejdžera uvijek ista - **Kroz koja vrata ući?**

Pred tisuću vrata stojim
i svoje misli brojim.
Sva me k sebi vuku,
kojima da pružim ruku?

Što me iza njih čeka?
Ljubav, možda tuga ili radost neka.
Još me muče njihove šarene boje,
možda znaju misli moje?

Što se iza njih krije,
saznao još nitko nije.
Pa pitanje me i dalje muči:
kroz koja vrata ući?

ZAHVALNICU

Srednjoj strukovnoj školi Velika Gorica, Velika Gorica

za učešće u natječaju za učenike osnovnih i srednjih škola „Kako postati zeleni potrošač?“

Zagreb, lipanj 2020.

Priznanje našoj školi za rad na temi „Kako postati zeleni potrošač?“

Dana 17. lipnja 2020. održana je svečana dodjela priznanja, u prostorima Ministarstva gospodarstva, poduzetništva i obrta. Naša škola dobila je priznanje za rad na temi „Kako postati zeleni potrošač?“.

Pitanje održivosti danas je jedna od značajnijih tema kada se govorи o budućnosti i dalnjem smjeru razvoja gospodarstva. U tom smislu, Ministarstvo gospodarstva, poduzetništva i obrta, u suradnju s Ministarstvom znanosti i obrazovanja, u veljači ove godine raspisalo je nagradni Natječaj za učenike osnovnih i srednjih škola, pod nazivom „Kako postati zeleni potrošač?“.

Srednju strukovnu školu predstavlja je rad učenika **Antonia Kaisera, Dine Derviševića i Josipa Bogdanovića iz 4.f**, pod mentorstvom nastavnica Nataše Sirković i Jasminke Jurčić.

Na putu za dobivanje Europske oznake kvalitete!

Srednjoj strukovnoj školi Velika Gorica

U razdoblju od 19.listopada do 23. listopada 2020. održan je prvi dio aktivnosti u sklopu međunarodnog projekta „[Let's volunteer!](#)“ Organizator seminara bila je Agencija za mobilnost i projekte Europske unije, a u sklopu programa European Solidarity Corps. Naglasak je bio na pružanju informacija o mogućnostima volontiranja mladih u nekoj od država, pomoću bespovratnih sredstava, u punom radnom vremenu. Narednih mjeseci pristupit će se aktivnostima za stjecanje Europske oznake kvalitete, čime bi škola ostvarivala prednost pri dobivanju projekata Europske unije. Seminar je održan online, između 19 sudionika iz 7 europskih zemalja. Našu školu predstavljala je Sanja Cmrečnjak, prof. hrvatskoga jezika.

Želiš li volontirati u jednoj od europskih zemalja?
I da ti je sve plaćeno?

(povratna putna karta, smještaj, hrana, džeparac...)

„[Let's volunteer!](#)“

www.europskesnagesolidarnosti.hr

Što treba učiniti?

- registrirati se na Portalu Europskih snaga solidarnosti
Tko može volontirati?
  - mladi između 18 do 30 godina
Koliko dugo traje volontiranje?
    - od dva mjeseca do dvanaest mjeseci
Zašto?
      - cilj je Europskih snaga solidarnosti omogućiti većem broju mladih da sudjeluje u širokom rasponu aktivnosti kroz volontiranje ili stažiranje i zaposlenje.

Međunarodni dan srednjoškolaca (17.11.2020)

Usprkos pandemiji i epidemiološkim mjerama, i ove godine obilježili „Međunarodni dan srednjoškolaca“ , ali ovoga puta online, putem aplikacije ZOOM. Za tu prigodu pripremljena je prezentacija o tom danu i dva kratka filma o toleranciji i volontiranju mladih.

Aktivnosti su organizirale: Sanja Šipušić-Komar, psiholog, i Marijana Šapina, socijalni pedagog.

Nastavnice Jasmina Jurčić i Jasmina Tešija pripremile su učenicu **Antoniju Galeković (2.h)** za vođenje prezentacije te organizirale praćenje aktivnosti putem ZOOM aplikacije u razredima.

Dan sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje

(18.11.2020)

I ove je godine naš hol krasila maketa vodotornja iz Vukovara. Taj veličanstveni rad, visok oko jednog metra, izradio je naš učenik **Mateo Kunić (3.c)**. U razgovoru s učenikom, saznali smo da je maketu izradio od kartona, plastične mrežice i ljepila, zapravo, narančaste fasade! Bravo, Mateo! Pravi umjetnički rad, doista. Vodotoranj je dominirao prostorom, podsjećajući na ono što se ne smije zaboraviti. Uokolo je bila postavljena izložba fotografija iz Vukovara. Izložbu je pripremila Vesna Begić, prof. hrvatskoga jezika.

Zbog pandemije korona virusa, naš projekt dobio je produljenje od godinu dana, tako da u novom dokumentu piše : „Projekt traje 36 mjeseci, počevši od 1.9.2019. i završno s 31.8.2022.“ Da podsjetimo, naziv projekta je "**My granny's dishes**" – odnosno "**Jela moje bake**". Projekt je odobrila Agencija za mobilnost i programe EU, a surađujemo sa školama partnerima iz sljedećih zemalja: Italija, Turska, Belgija, Srbija i Litva. Cilj projekta je istražiti naše stare turopoljske recepte, izvući ih iz zaborava, gledati kako ih kuhaju naše bake, udahnuti im novi život pripremajući ih u našoj školskoj kuhinji te ih na kraju podijeliti potrebitima. Želimo posebno motivirati i pozvati na suradnju naše buduće kuhare i konobare. U prošlom broju novina pisali smo o gostovanju u Turskoj, naših učenika i nastavnica Marije Huzjak-Šaban (koordinatorice projekta) i Ljiljane Vidaković (članice projektnog tima). Donosimo zanimljive fotografije na kojima je vidljivo kako su se naši učenici pripremali za Tursku.

slika 1

slika 2

slika 3

Slika 1 – učenik **Marko Kotrle (3.h)** angažiran je u pripremi starinskih turopoljskih jela: presenica, štruklini s tropom i bučnica. Učio je od pravih baka, a u prostorijama društvenog doma u Mraclinu.

Slika 2 i slika 3 - naša kolegica u mirovini, Marica Antolčić, profesorica engleskog jezika, pokazala nam je kako pripremati dva starinska jela, a to su medenjaci i prisiljeno zelje. U radionici su sudjelovali učenici koji putuju u Litvu; **Klaudia Josipović (2.h), Leon Halilić (2.h), Lorena Sverić (3.h), Ana Ruškovački (3.h), Stjepan Banić Gregurek (4.f) i Nikola Šanović (4.f).** Naš snimatelj ovaj puta bio je učenik **4.f razreda, David Sirovan**. Naša nova baka ispričala je učenicima u kojim prigodama su se ova jela pripremala i istaknula kako ih je ona naučila pripremati upravo od svoje bake. Radionicu su organizirale kolegice Ljiljana Vidaković, Sanja Pavišić i Marija Huzjak Šaban, članice našeg projektnog tima.

U školskoj kuhinji ugostila nas je i „baka“ Katica Birek, nastavnica Kuharstva. Pokazala je učenicima kako se spremaju tradicionalna hrvatska jela – prežgana juha, žganci s tropom, buhtli sa sirom i gibanica (orehi, mak).

Radionicama su prisustvovalo nastavnice: koordinatorica projekta Marija Huzjak-Šaban te članice projektnog tima, Ljiljana Vidaković i Mirna Trumbetaš; učenici 2.h – Antonija Galeković, , 3.h –Nikolina Idžan, Leonarda Popoc, 3.d – Bernard Kancir, 3.b – Adrian Svržnjak i Leon Vranić, 4.f – David Sirovan, Nikola Šanović .

A onda se pojavila corona. Sva putovanja i aktivnosti bile su obustavljene. No, naš projekt je ipak išao dalje. Online, naravno. Dana 27. studenog 2020. održali smo transnacionalni online sastanak sa svim zemljama članicama i dogovorili se o budućim aktivnostima tijekom pandemije. Naša kolegica Ljiljana Vidaković predložila je izradu zajedničkog adventskog kalendarja, u koji smo uložili svoje sadržaje te bolje međusobno upoznali kulturu, običaje i hranu pojedine zemlje. Također, tijekom blagdana, svaka je zemlja napisala svoj prilog o tradicionalnoj hrani i običajima vezanim za Božić ili Novu godinu.

Adventski kalendar, iz kojeg možemo puno naučiti o našim običajima, tradiciji i božićnim jelima, nalazi se na poveznici : <https://rb.gy/zkbwdx>

U skladu s našim dogovorom na online transnacionalnom sastanku, naši su učenici sa svojim nastavnicama pripremili dva tradicionalna božićna jela. Učenici su jelo pripremili sa svojim ukućanima. Nakon toga su nekoliko slika, recepte te zvučne zapise stavili u "Book creator". <https://rb.gy/zkbwdx>

Tekst pripremile: Marija Huzjak-Šaban, koordinatorica projekta; Ljiljana Vidaković, članica projektnog tima

„Education Accessed with Games“

I ove školske godine naša škola nastavlja sa sudjelovanjem u Erasmus + projektima. Ovoga puta uključili smo se u projekt „**Education Accessed with Games**“, tj. učenje kroz igru. Nositelj projekta (glavni koordinator) škola je iz Italije, a, osim naše škole, ostale škole-partneri su iz država: Turske, Portugala i Velike Britanije. Projektom su obuhvaćeni učenici dobnih skupina od 13 do 18 godina. Predviđeno trajanje projekta je dvije godine, odnosno od 1.9.2020. do 31.8.2022.

Tema projekta je igra, a igra je naša osnovna potreba, kao što je i potreba za hranom, spavanjem i razvojem. Od samog našeg rođenja učimo, razvijamo se i otkrivamo svijet kroz igru. Igra se koristi i kao nastavna metoda koja podupire fizički, psihički, kognitivni i socijalni razvoj djece, za usvajanje novih informacija, prijenos naučenog znanja u različitim okolinama, za ostvarivanje cilja slijedeći postavljena pravila.

Glavni ciljevi projekta su: razmjena dobre prakse uključivanjem učenja kroz igru, motiviranje učenike za učenje i poboljšanje kvalitete obrazovanja svih učenika, a posebno učenika s različitim poteškoćama kao što su poremećaj pažnje, intelektualni problemi, fizički nedostaci, nedostatak samopouzdanja itd. Inovativni pristup poučavanju koristan je i za nastavnike koji će na taj način unaprijediti nastavu.

Kroz inovativan pristup učenju, kroz igru, učenici će razvijati vještine: digitalne, rješavanja problema, kritičkog mišljenja, kreativnosti, rad u timu, pamćenja, jezične, odgojne (naučiti "igrati" po pravilima) - naučiti nositi se s pobjedom, ali i s porazom.

U međunarodnom natjecanju za najbolji logo projekta, između svih učenika škola-partnera, pobijedio je ovaj logo, rad naše učenice **Antonije Galeković (2.h)**. Izradila ga je pomoću digitalnog alata Canva.

Učenici 2.h razreda izrađivali su čestitke za učenike iz EU zemalja – partnera.

Pod mentorstvom Jasmine Tešije, nastavnice strojarske grupe predmeta, nastale su čestitke inspirirane strukom.

1.d razred izrađivao je čestitke pod mentorstvom razrednice Mirne Trumbetaš.

Za naše smo partnere izradili i digitalni adventski kalendar o Hrvatskoj, običajima, tradiciji... koji se može pogledati na poveznici:

<https://bit.ly/3qb7AsM>

Učenik **Mihael Vražić (3.f)** izradio je ovu animiranu čestitku (GIF), pod mentorstvom nastavnice elektro – grupe predmeta, Nataše Sirković.

Članovi užeg školskog projektnog tima su nastavnici: LJILJANA VIDAKOVIĆ – koordinator, prof. njemačkog i ruskog jezika, MARIJA HUZJAK-ŠABAN – prof. engleskog i francuskog jezika , JASMINKA JURČIĆ – diplomirani politolog.

Ostali članovi: Miroslav Antolčić - ravnatelj, Ljerka Cvetnić - računovođa, Jasna Piškorić – prof. engleskog i njemačkog jezika, Jasmina Tešija – nastavnik strojarske grupe predmeta, Mirna Trumbetaš – nastavnik ugostiteljske grupe predmeta - nutricionist, Nataša Sirković – nastavnik elektro-grupe predmeta, Sanja Šipušić Komar, - psiholog, Marijana Šapina – socijalni pedagog.

Više o projektu možete saznati i pratiti na sljedećim stranicama:

• facebook <https://www.facebook.com/groups/987852831691035>

• twitter <https://twitter.com/accessedwith?s=11>

Kvizomanija u našoj školi

Strast prema kvizovima u obliku natjecanja i ove se godine nastavila. Inače, kvizomanija traje još od 2019. godine. Za ovogodišnju provedbu kviza općeg znanja posebno je zaslužan učenik **Luka Peričin (4.f)**. Sam je osmišljavao pitanja i izrađivao Kahoot kviz. Osim kviza općeg znanja, učenici 4.f razreda ogledali su se i u pitanjima iz Hrvatskog jezika, preuzetim iz ispita državne mature. Uz natjecateljski duh i zabavu, ponavljali su i gradivo koje će im uskoro trebati.

Luka Peričin objašnjava pravila okupljenima; u ovom su kvizu sudjelovali i učenici **3.f razreda**.

Ove školske godine kviz se organizirao u učionici **4.f razreda**. Zbog epidemioloških mjera, nije bilo moguće okupiti veći broj učenika pa se učenici drugih razreda nisu mogli pridružiti. Luka je i dalje s veseljem pripremao pitanja.

Božićna donacija školskog volonterskog kluba

Dječici Centra za odgoj i obrazovanje u Velikoj Gorici malo smo „zasladili“ božićne blagdane donacijom slatkiša. Donaciju su ime škole uručile nastavnice i stručne suradnice: Marija Huzjak-Šaban, Ljiljana Vidaković, Sanja Šipušić-Komar i Marijana Šapina. S njima u društvu bila je i učenica **Antonija Galeković (2.h)**.

Božić online

Online često znači biti sam. A duh Božića je u zajedništvu. Učenici i nastavnici naše škole odlučili su biti u zajedništvu. Onako kako to treba i biti kada je Božić. Uz moto: usprkos online, nisi sam!

Božić je i vrijeme darivanja. Dana 21. prosinca 2020. godine učenici 4.f darivali su učenike 1.d . Smijehom, šalama, pjesmom, čestitkama. Trojica učenika iz 4.f (**Antonio Kaiser, Stjepan Banić-Gregurek i Josip Bogdanović**), odjeveni u kostime Djeda Mraza, kao slučajno su „upali“ na online nastavni sat kada je 1.d po rasporedu imao Hrvatski jezik. Naravno, bilo je to dogovorenog s nastavnicom Hrvatskoga jezika, Sanjom Cmrečnjak. Nakon uvodnih duhovitih doskočica, Djedovi su nastavili s programom. Izvodila se pjesma Fantoma („Sretan Božić svakome“), a pjevale su se i razne druge pjesme koje su bile pomno pripremljene prema osobnosti za svakoga od učenika 1. d razreda. Posebno je veselje izazvala „corona online verzija“ pjesme Miroslava Škore. Nova verzija te pjesme ovako je zazvučala:

Otvari školo vrata,
tuga već me hvata,
nema više naših školskih sata.

Škola nam je svima
zatvorila vrata
nema više pravog školskog sata.

Računalo nam prijatelj,
classroom radno mjesto,
već pomalo postaje mi tijesno.

Nitko nije mislio,
čudo se dogodilo,
i u srce jako nas pogodilo.

Da će škola ikad
nama nedostajat
valjda ovo neće potrajat.

Burek Jura narudžba
osta neispunjena,
a užina nepojedena.

Josip
Bogdanović,
4.f

Antonio
Kaiser, 4.f

Stjepan Banić-
Gregurek, 4.f

Učenici 2.d i 3.d razrednih odjela, također su doprinijeli ovoj priredbi. Sročili su simpatične prigodne stihove:

Božić dolazi,

pokloni stižu.

Pečemo kolače

za najdraže naše.

Zaboravite na loše dane,

priviknite se na novo stanje.

I nemojte misliti da je Božić bezveze

jer u srcima je veselje.

Za Božić uvijek ruku pruži

onima koji su u tuzi.

Elma Mašić, 3.d

Božić će doći,

valjda će korona otići.

I classroom neka ode,

željni smo slobode.

Kad Božić pokuca na vrata

i spoje se kazaljke sata,

neka ti se ispune sve želje,

tugu neka otjera veselje.

Martina Pejanić, 2.d

Zanimljiv, poučan i dirljiv bio je završetak priredbe. Učenice **Martina Pejanić (2.d)** i **Ana Belačić (2.d)** zaželjele su sretan Božić i Novu godinu znakovnim pismom za gluhanjeme.

Tehnički dio izvedbe organizirala je nastavnica elektro-grupe predmeta, Nataša Sirković, uz pomoć učenika **Nikole Šanovića (4.f)** i **Dine Derviševića (4.f)**.

Nadamo se da smo uspjeli u namjeri bar privremenog otklanjanja sumornih misli. A onda je božićna svjetlost i nas ugrijala. Kad daješ, znaš da si učinio dobro. I to je prava uzajamna sreća.

Novo normalno iz perspektive učenika

Novo normalno? Možemo reći da je to današnji život. Samo ima jedan problem...Ništa nije normalno. Škole više nisu škole. Sad su škole naši domovi. Sve radimo od kuće. Uskoro matura, možemo reći za koji mjesec. Hoće li je uopće biti? To više nitko ne zna. Kako fakulteti funkcioniraju? Isto ovako „online“ ili možda uživo? Što reći? Jako teške teme. Neki dan, htjedoh se opustiti od tih teških tema. Odlučih pogledati neki film, ali zastadoh. Bijah željan kokica. Pretražio sam kuhinju, ali nema kokica... Prošetah do dućana u selu. Ispred dućana me zaustavio zaštitar: „Di je maska?“ Jooj da, zaboravio sam spomenuti, danas je maska obavezna gdje god pošli. Razgovarah sa zaštitarom moleći ga da me pusti u dućan, ali uzalud. Otišao sam kući po masku. No, kad sam stigao kući i uzeo masku u ruke, izgubio sam volju za kokicama. Uzeo sam čips. Tražio sam neki film, ali našao sam na Netflixu seriju Chernobyl. Eksplodirao je nuklearni reaktor i ljudi su obolijevali... Danas imamo situaciju koju možemo nazvati „sličnom“. Samo se danas ne zna „tko pije, a tko plaća“. Čisti absurd. Novo normalno. Je li to novo uopće normalno? Svatko ima svoje mišljenje. Pojasnit ću. Svijetom hara virus Covid-19. Da bi se spriječilo njegovo širenje, zatvorene su škole, kafići, sportske dvorane, teretane... Maske su obavezne u zatvorenim prostorima te na okupljanjima većim od nekoliko ljudi, u dućanima... Uvedene su i kazne za građane koji ne nose masku na javnim mjestima na kojima nije moguće održavati propisanu distancu... To je normalno? Ne, ne, ne. To je današnje novo normalno.

Ne znam što bih više rekao. Za mene to nije normalno. Neki kažu - prirodna selekcija. Ne znam, nisam doktor. Ali ono što znam, da ništa ne znam. Neka sve ide svojim tijekom. Možda vrijeme pokaže kojim putem treba poći.

Angel Josip Bujanović, 4.f

Vrijeme u kojem živimo ekstremno je i absurdno. Pritisak medija, društvenih mreža, politike, pandemije, dezinformacija i utaja, previše utječu na ljudsku psihologiju. Mislim da je to preveliki stres za sve žrtve tog pritiska i bilo bi ljepše da nije tako, ali nažalost...

Mislim da je prije bilo puno ljepše nego danas. Moji roditelji rođeni su 70-ih godina. Oni su provodili svoje djetinjstvo zabavljajući se s prijateljima, većinom u prirodi. Nisu imali mobilne uređaje i ostale „gadgets“ koji su danas svima relativno potrebni. Htio bih da bude kao prije. Nekim mojim vršnjacima vrlo vjerojatno bi zvučalo suludo to moje razmišljanje. Zašto bih htio vratiti vrijeme 40 godina unatrag? Prije 40 godina, planet nije bio toliko zagađen kao danas, ljudi su bili sretniji i zadovoljniji, nije bilo toliko mnogo političkih problema i urota kao što ih danas ima, svijetu nije prijetila današnja ogromna pandemija. Ljudi su bili sretniji zato jer nisu imali mobilne uređaje i nije bilo pritiska društvenih mreža i medija. Probudili bi se ujutro, pojeli doručak, popili kavu... otišli na posao, vratili se kući i provodili vrijeme sa svojom obitelji, sve do spavanja. A danas, većina se probudi s mobitelom u dlanovima, jede doručak uz mobitel, piye kavu uz mobitel, ide na posao uz mobitel, na poslu zuri u ekran osam radnih sati i udara jagodicama po tipkovnici; kada se dođe kući, opet se bulji u mobitel, pregledavajući aktualne vijesti, malo se prolista po društvenim mrežama. A onda se gledaju vijesti i na televiziji, slušaju se informacije o politici i pandemiji koronavirusom. Govorim to iz iskustva jer ja to isto radim. Mislim da je loše to što radim, ali to je neizbjegljivo. To je sve velika zabluda i ovisnost od koje se danas gotovo nitko više ne može odvojiti.

Kako se taj absurd može popraviti? Počeo sam to primjenjivati u svojem životu. Bitno je družiti se s obitelji i prijateljima što više, uživati u malim stvarima, to sve čovjeka čini sretnijim. Od starijih možemo naučiti puno jer oni su ipak duže na ovom svijetu od nas i znaju mnogo zanimljivih priča o životu, koje su i korisne. Zato volim razgovarati i šaliti se s roditeljima, bilo to uz jutarnju kavu, popodnevni ručak, nakon ručka u dnevnoj sobi, uz večeru. Svi se pitamo - hoće li biti bolje? To ne znamo, ali možemo se barem truditi uživati u dobrim stvarima dok traju.

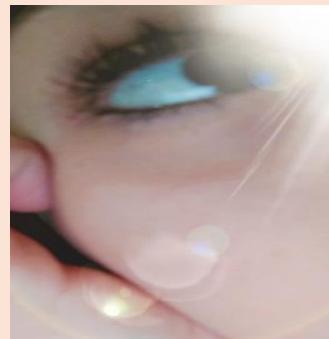
Lovro Markulin, 4.f

U današnjem svijetu mnogo se toga promjenilo. Kao i svaka promjena, nekome je dobro došla, a nekome baš i nije. Meni iskreno nije loše, uživam u tome što mogu provoditi više vremena s obitelji, više mogu spavati i mislim kako bolje funkcioniram na ovaj način. Kada sam po cijeli dan kod kuće, imam i više vremena za sebe, za svoj napredak, mentalno i fizički. Imam više vremena čitati o stvarima koje me stvarno zanimaju, a ne one koje mi škola nametne. Što se tiče škole na daljinu, također mi je došla na bolje jer u udobnosti svojeg doma osjećam se opušten i nemam pritiska kojeg mi stvaraju profesori i školska okolina. Školsko okruženje na mene postavlja stres kojeg od doma nema. Mogu bolje razmišljati, osjećam se bolje i učinkovitije radim. Nekima je to potpuno absurdno iz razloga što misle kako je pritisak profesora bitan za napredak našeg učenja, ali mislim kako bi većina učenika potvrdila kako to nije istina. Novo normalno, pojам je koji danas često koristimo u raznim temama. Novo normalno je za mene odavno postalo sasvim normalno, dok se možda još neki nisu uspjeli priviknuti na taj način života. Maske posvuda, dezinfekcije, zatvaranja raznih lokala, sve to sam primio potpuno normalno, i potpuno zaboravio na stari način života.

Matija Halilić, 4.f

„Eye of the tiger“ - Sanja Čibarić, 3.d

„Pratim te“ – Elma Mašić, 3.d

Strah od korone

U misli se strah uvlači,
kao hobotnica me tlači.
Odupirem se na mah,
ali i dalje me je strah.

Prokleta korona tu je,
svuda oko nas.

Nitko ju ne vidi ni ne čuje,
a promijenila nam je život u čas.

Gabrijel Cerovski, 1.i

Bijeg

Sve me ovo podsjeća
na nekakav san.
Kao da sam lutka na prozirnom koncu.
Vrijeme samo prolazi,
a kada padne tamna noć
osjećam se kao šišmiš.

Imam osjećaj kao....
Kao da sam iza teških rešetaka
i da ne mogu nikud.
Sve ovo vrijeme
pokušavam pobjeći,
ali nikako ne uspijevam.

Luka Karatur, 1.i

Strah

Stalno čujem neku riječ,
kao da me doziva.
Priča mi i priča,
ali ne mogu ju razumjeti.

To je moj strah,
stalno od njega bježim,
stalno se protiv njega borim.

Vidim vrata otvorena.
Bježim od svog straha.
Izađoh kroz vrata
i pobegnem.

Pobjedih svoj strah
i nema ga više.

Matija Antolić, 1.i

Ulično svjetlo

Samoča u noćnoj ulici tjera na
strah,
ali ulično svjetlo to pretvori u
prah.

Kiša polako pada.
Ljudi pošli u bijeg.

Cvijeće mokro
polako zatvara svoje latice
kao ljudi prozore.

Stiže dan,
ljudi ponovo izlaze van.

Gabriel Matković, 1.i

Moj grad noću

Prolazeći tihim i mračnim ulicama
vrijeme kao da je za mene stalo.

U daljini se čuje zvuk tutnjave,
vlak je stigao.

Ulična rasvjeta
poput mjeseca
obasjava mi put.

Sretan sam.

S prozora kuća proviri
pokoja znatiželjna glava.
Grad se spremo za miran san.

Enzo Šušković, 1.i

U mome predivnom gradu,
u večernjim satima,
puste su i mokre
njegove ulice.

Čuje se lišće,
koje nosi vjetar,
i kiša
koja udara u tlo.

U mome predivnom gradu,
u večernjim satima,
tužna je i prazna
moja ulica.

Petar Jurčević, 1.i

Kad noć počne padati,
i nebo počne svijetliti,
prekrasan pogled
grad će ti dati.

Šetajući pustim gradom tada,
samo odzvanjaju moji koraci.
Ulicama gluha tišina vlada,
kroz zgrade prodiru mjesecčevi zraci.

Luka Kirinić, 1.i

Tamno modro, mutno veče.

Kiša šušti
iz oblaka gustih,
ispod tamnog svjetla magla pustih.

Tužni vjetar žuti mjesec njiše
iza oblaka tmurnih.

Lokve pljušte,
od kiše šušte.

Blato glatko
o cipelu mi se omaklo.

Martina Pejanić, 2.d

optimističan završetak

Može li se ljubav kupiti novcem?

Mnogi ljudi smatraju da je novac presudan za sreću, da se novcem sve može kupiti i osigurati dobar život. Istina je da se bez materijalnih stvari ne može živjeti. No, trebamo li skupljati blago za nebesa ili za ovozemaljski život? Što nam vrijede mnoge propadljive stvari kada nam kasnije neće koristiti? Novcem ne možemo kupiti, osigurati dugotrajnu radost, ljubav. Sve materijalne stvari na ovom svijetu su prolazne. Neki roditelji čine pogreške u odgoju svoje djece. Kupuju im razne igračke, ma sve što požele, ne bi li se smirila i bila zadovoljna. Nerijetko se razvedeni ljudi utrkuju koji će djetetu osigurati ljepši život, ljepše stvari. No, hoće li takvo razmaženo dijete jednoga dana cijeniti sve to? Djeca žele toplinu, ispruženi dlan, ljubav. Kada odrastu, djeca više cijene ljubav, nego skupocjene darove. Ljubav se ne bi trebala kupovati novcem jer to za mene nije prava istinska ljubav.

Jurica Antolović, 3.d

Ne komentirajte druge!

Mnogi ljudi hodaju kroz život unutar imaginarnih okvira iz kojih ne žele izaći jer se boje. Poštujem svačiji izbor, no smatram da to i nije uvijek najbolji izbor. Korak u nepoznato ponekad je dobar jer nas uvijek može nečemu novom naučiti. A to je i svrha življenja na ovome svijetu. Svakim danom, satom, minutom i sekundom trebamo učiti. Nešto novo otkriti, shvatiti, spoznati, kako bismo bili sretniji, a naš život ispunjeniji.

Trebamo tražiti znanje, istinu. No, to je teško. Živimo u svijetu u kojem su mediji izmanipulirani i kontrolirani od strane moćnih ljudi. I sada se istina promijenila. Ljudi ne vole čuti stvarnu istinu jer radije slušaju neistinu. Zar nije ljepše živjeti u neznanju i izbjegavati istinu ako ti se ta neistina čini ljepšom istinom od istine? Ali promjena nije nemoguća. No, nije moguća bez truda. Mislim da je bitno pokušati jer će se mnogi ljudi ugledati na one koji su pokušali.

„Biti ili ne biti?“ Na ovo Hamletovo pitanje mogu se dati razni odgovori koje bi si svaki čovjek trebao posvijestiti sam sebi osobno. Svatko nosi neki svoj križ. No, primjetio sam da neki ljudi tako lako odustanu. Treba se boriti i tražiti smisao.

Tražite, naći ćete. Kucajte, otvorit će vam se. Trudite se svakim danom biti bolji ljudi, a ne gledati druge i komentirati ih.

Josip Bogdanović, 4.f

Sreća

Sreća je u malim stvarima,
samo mali znak pažnje.

Sreća se širi,
sreća se smije,
sreću daješ,
sreća si ti.

Sreća je simbol ljubavi.

Elma Mašić, 3.d

„Predvečernji vatromet“ – Sanja Čibarić, 3.d